

Nr 537

Av herr **Kaijser m. fl.**, om samordning av lagstiftningsarbetet inför högertrafikreformen.

(Lika lydande med motion nr 645 i Andra kammaren)

Vad är orsaken till att trafikolyckorna ökar i antal trots alla åtgärder av myndigheter och enskilda organisationer i syfte att skapa större trygghet i trafiken?

Det är fullt naturligt att allmänheten ställer sig den frågan varje gång statistiken visar att olyckskurvan ständigt stiger. Trafiksäkerheten är ju en fråga som angår oss alla, och man har rätt att fordra att våra myndigheter gör allt vad som står i deras makt för att komma till rätta med problemet. Från något håll har gjorts gällande att en ökning av motorfordonsbeståndet med nödvändighet måste medföra ett större antal trafikolyckor. Denna uppfattning vill allmänheten inte godtaga utan ställer för varje dag allt bestämdare krav på åtgärder som effektivt minskar olyckshändelserna i trafiken. Särskilt fordras en intensiv kamp mot trafikolyckor med svåra personskador. Här gäller det en humanitär insats.

Trafiksäkerhetsfrågan har varit uppe till behandling i flera sammanhang vid 1964 års riksdag. Sålunda begärdes dels i motion I: 44 en översyn av trafiklagstiftningen, dels i motion I: 47 en utredning av frågan om inrättande av ett statligt trafikinstitut. Visserligen föranledde motionerna icke någon riksdagens åtgärd, men debatten i kamrarna gav tydligt vid handen att man på många håll ser med största oro på utvecklingen och icke vill slå sig till ro med de åtgärder som hittills vidtagits från statsmakternas sida.

Det framhölls från motionärernas sida att vi inte längre kan klara oss med en nödortfigt hopplappad vägtrafikförordning. Samma uppfattning kom till uttryck i ett yttrande som Motororganisationernas samarbetsdelegation avgivit till tredje lagutskottet i anledning av motionen.

Motororganisationernas samarbetsdelegation, representerande KAK, M och MHF, erinrade om delegationens framställning till Kungl. Maj:t i februari 1960 med anhållan om en allmän översyn av hela vägtrafiklagstiftningen och förklarade att samma skäl och synpunkter alltjämt kunde åberopas:

De förut (i februari 1960) anförda argumenten är i allt väsentligt tillämpliga även nu. Visserligen har önskemålet om en utredning tillgodosetts genom tillsättandet av Nordiska vägtrafikkommittén, men denna utredning har ännu inte lett till några praktiska resultat. MSD anser det vara synnerligen betänkligt att

trots den alltmer ökande trafiken och därmed ökande behovet av anpassning av regler och bestämmelser till trafiksituationen så lång tid tillåtits förflyta utan att konkreta åtgärder vidtagits.

Även om det i och för sig är synnerligen önskvärt med enhetliga trafikregler i Norden kan det dock icke vara motiverat att anpassningen av våra trafikregler till trafikutökningen får anstå till dess enighet kunnat vinnas på det nordiska planet, något som uppenbarligen måste taga avsevärd tid.

Under de fyra år, som förflutit sedan den ovannämnda skrivelsen inlämnades, har behovet alltmer accentuerats. MSD stöder därför helt de i motionerna anförda synpunkterna och vill för sin del föreslå dels att omedelbara åtgärder vidtages för att påskynda pågående utredningar inom det aktuella området och dels att, i avvaktan på enhetliga trafikregler för Norden, skyndsamma åtgärder vidtages för att bringa den svenska trafiklagstiftningen i nivå med de krav som trafiken ställer.

Situationen är i dag kort och gott den att motorfolket och alla som känner ansvar för utvecklingen i trafiken ber om ett initiativ från myndigheternas sida för att bringa vår lagstiftning upp på samma nivå som moderna trafiklagar vilka tillkommit i ett flertal länder i Europa under de senaste åren.

Det framhölls också i debatten att det är väsentligt att man inte bara sysslar med dessa problem styckevis och delat utan verkligen söker göra en allmän översikt över hela lagstiftningen. Det kan nämligen hända att man då finner nya principer som man kanske inte tänker på utan en sådan allmän översikt. Och övergången till högertrafik borde ge oss anledning att ta ett krafttag för att få fram en ny lagstiftning i god tid dessförinnan — det är inte för mycket sagt att trafikanterna träder in i en helt ny värld, då högerreformen genomföres. Det kan inte tillräckligt betonas att det nu råder helt andra förhållanden på våra vägar än vad det var när den nuvarande nästan 15 år gamla lagstiftningen kom till.

Det bör särskilt betonas att erfarenheterna ger vid handen att lagstiftningen — som utgör grunden för trafikutbildning och upplysning i trafikfrågor — måste ägnas större uppmärksamhet än hittills inom trafiksäkerhetsarbetet.

Av riksdagsberättelsen år 1965 framgår att för närvarande följande kommittéer och utredningar är verksamma inom skilda avsnitt på vägtrafiklagstiftningens område, nämligen

- a) trafikmålskommittén av år 1962 med uppdrag att undersöka möjligheterna att förenkla handläggningen av trafikmålen,
- b) 1957 års trafiknykterhetskommitté med uppgift att verkställa översyn av lagstiftningen om trafiknykterhet och därmed sammanhängande frågor,
- c) parkeringskommittén av år 1960 med uppdrag att verkställa översyn av gällande rättsregler om anordnande av parkeringsplatser för motorfordon m. m.
- d) Nordisk vägtrafikkommitté, vars svenska ledamöter tillkallades enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 9 december 1960 med uppgift att utarbeta förslag till gemensam vägtrafiklagstiftning för Danmark, Finland, Norge och Sverige,

- e) bilförarutredningen av år 1962 med uppdrag att verkställa utredning angående förarutbildningen och därmed sammanhängande spörsmål,
- f) statens högertrafikkommission, som också har att ta ställning till vissa lagändringar, betingade av högerreformen.

Denna förteckning över sex pågående utredningar inom vägtrafiklagstiftningens område giver vid handen att lagstiftningsarbetet splittrats på ett sätt som måste försvåra en enhetlig bedömning. En samordning torde vara av behovet påkallad.

Målet bör vara ett enhetligt lagverk med trafiksäkerheten som ledstjärna, vilket lagverk måste föreligga färdigt i god tid före högertrafikreformens genomförande på eftersommaren 1967.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamma åtgärder med syfte att inför högertrafikreformen samordna det lagstiftningsarbete på vägtrafiklagstiftningens område, som bedrivs av olika statliga utredningar.

Stockholm den 27 januari 1965

Rolf Kaijser

Gösta Jacobsson

Gudrun Stenberg
